

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 11/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. C. (1)	II.(VIa/o) art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
S. K. (1) od 2006r. uczestniczył w obrocie narkotykami, m.in. na terenie dyskotek sieci P. w U., W. i Białej. Obrót dotyczył przede wszystkim marihuany i tabletek ekstazy, a ponadto także amfetaminy. Narkotyki miał z różnych źródeł. S. K. (1) miał grono stałych odbiorców.	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 907-908 t. sądowy	
zeznania świadka Ł. C. (1)	5--35, 48-54, 125-128 t. I ogólny, 205-208 t. II ogólny, 350-351 t. II ogólny, 845-847 t. sądowy		
wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z uzasadnieniem	448-555 t. III ogólny		
wyrok Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem	256-275. t II ogólny		
K. C. (1) był znajomym S. K. (1) z czasów szkolnych.	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 41 t. C/I, 157 t. C/I, 907-908 t. sądowy	
wyjaśnienia oskarżonego	848 t. sądowy		
Oskarżony K. C. (1) także uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. K. C. (1) był jednocześnie odbiorcą narkotyków od S. K. (1), jak i jego dostawcą. Transakcje pomiędzy nimi miały miejsce w okresie nie wcześniej niż od początku 2008 r. do	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 45-46 t. C/I, 72 t. C/I, 97-99 t. C/I eksperyment, 89-92 t. C/I, 383 -386 t. C/II, 907-908 t. sądowy	

nie później niż początku stycznia 2011r.			
K. C. (1) nabywał od S. K. (1) marihuanę, którą ten z kolei kupował od Ł. C. (1) (...). Ł. C. (1) handlował polską marihuaną. A taką marihuanę preferował oskarżony, ponieważ po jej porcjowaniu do dalszej odsprzedaży lepiej się prezentowała. Oskarżony uczestniczył w kilku takich transakcjach, każda dotyczyła 50 lub 100 gram marihuany, po nie mniej niż 13 zł za gram. Łącznie oskarżony nabył od S. K. nie mniej niż 480 gram marihuany z tego źródła. Po tę marihuanę S. K. wraz z oskarżonym jeździli do Ł., z tym że S. K. zostawiał K. C. w samochodzie i sam udawał się do dostawcy, nie chcąc zdradzić oskarżonemu swojego źródła.	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 89-91 t. C/I, 384 -386t.C/II, 907-908 t. sądowy	
zeznania świadka Ł. C. (1)	5--35, 48-54, 125-128 t. I ogólny, 205-208 t. II ogólny, 350-351 t.II ogólny, 845-847 t. sądowy		
Oskarżony nabywał także marihuanę kupowaną przez S. Z. (1) - współnika S. K. (1). K. C. zakupił łącznie 200 gram takiej marihuany, w kilku transakcjach po 50 lub 100 gram marihuany.	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 907-908 t. sądowy	
Jednym ze źródeł S. K. (1) był przemyt marihuany i tabletek ekstazy z Holandii, którego	zeznania świadka S. K. (1)	10-11 t. C/I, 44 t. C/I, 45-46 t. C/I, 72 t. C/I, 97-99 t. C/I eksperyment,	

<p>dokonywali jego znajomi. Marihuany z przemytu oskarżony zakupił od S. K. łącznie nie mniej niż 300 gram w cenie po 18 zł za gram (w tym 50 gram którą S. K. wziął od R. K. i S. Z., a którą ci mieli z przemytu, i nie zapłacili za nią twierdząc, że im ją ukradziono). Natomiast tabletek ekstazy K. C. zakupił od S. K. nie mniej niż 400 sztuk. Jednorazowo brał on po 100 sztuk w cenie po nie mniej niż 4 zł.</p>		<p>91-92 t.C/I,384 -386t.C/II, 907-908 t. sądowy</p>	
<p>zeznania świadka P. K. (1)</p>	<p>13-15 t. osobowy D, 844-845 t. sądowy</p>		
<p>Ł. C. (2) nabywał od S. K. także amfetaminę. Dostawcą 150 gram amfetaminy dla oskarżonego był S. Z. (1). Oskarżony kupił ją w trzech transakcjach po 50 gram. Cena amfetaminy przy pierwszej transakcji wynosiła 14 zł za gram, natomiast w pozostałych nie mniej niż 11 zł za gram.</p> <p>K. C. zakupił też od S. K. 400 gram amfetaminy, która pochodziła od Ł. C. (1). Oskarżony kupował ją w transakcjach po 50 gram, w cenie po 14 zł za gram.</p>	<p>zeznania świadka S. K. (1)</p>	<p>77-78 t. C/I, 89-91 t. C/I, 383 t.C/II, 907-908 t. sądowy</p>	
<p>Od wiosny 2010r. S. K. (1) wraz ze współnikiem S. Z. (1) po tym jak zerwali kontakt, dzięki któremu otrzymywali marihuanę z przemytu, zaczęli nabywać</p>	<p>zeznania świadka S. K. (1)</p>	<p>10-11 t. C/I, 80-81 t. C/I, 98-99 t. C/I eksperyment, 258 t.C/II, 384 -386t.C/II, 907-908 t. sądowy</p>	

<p>marihuanę od dostawcy K. C. (1). za pośrednictwem oskarżonego. Łącznie zakupili w nie mniej niż trzech transakcjach nie mniej niż 2 000 gram marihuany. Kupowali ją w cenie po 14 zł za gram (nie mniej niż 1000 gram) oraz w cenie 15 zł za gram. Oskarżony odbierał narkotyki od swego dostawcy i dostarczał je do miejsca zamieszkania S. K. (1), ewentualnie do transakcji dochodziło w innych umówionych miejscach.</p>			
<p>W dniu 14 stycznia 2011r.K. C. został aresztowany w Niemczech. Wówczas zakończyła się współpraca oskarżonego i S. K. w obrocie narkotykami.</p> <p>K. C. (1) wyrokiem z dnia 12.05.2011r. został skazany przez sąd rejonowy w Nordhorn za współudział w niedozwolonym wwozie środków odurzających w znacznej ilości w zbiegu z przestępstwem współudziału w niedozwolonym handlu środkami odurzającymi w znacznej ilości na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p>zeznania świadka S. K. (1)</p>	<p>10-11 t. C/I, 85 t. I ogólny, 907-908 t. sądowy</p>	
<p>dokumentacja postępowania karnego w Niemczech wraz z tłumaczeniem</p>	<p>20-84 t. B/1</p>		

dane o karalności	888-894 t. sądowy		
<p>K. C. (1) w czasie działalności narkotykowej był zatrudniony w firmie (...) S.A. od dnia 5 marca 2008r. formalnie do dnia 18.02.2011r. Zgodnie z zawartymi warunkami zatrudnienia w okresie od 20.02..2009r. formalnie do dnia 31.01.2011r. świadczył pracę w F. (...). W tym okresie kilkakrotnie korzystał z urlopów wypoczynkowych, tj. w dniach</p> <p>4.05.2009-13.05.2009r., 17.08.2009r.- 19.08.2009r., 14.09.2009r. 29.12.2009r. - 5.01.2010r., 29.03.2010r - 2.04.2010r., 6.04.2010-9.04.2010r, 2.08.2010r.,-7.08.2010r..</p> <p>W roku 2009r. przebywał na zasiłku chorobowym od dnia 20.08. do 12.09. Z kolei w roku 2010 po wypadku drogowym od dnia 8 sierpnia przebywał na zasiłku chorobowym . Z powodu aresztowania na terenie N. (...)od dnia 12 stycznia 2011r. oskarżony i nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy zakończyło się jego zatrudnienie w spółce (...).</p>	wyjaśnienia oskarżonego	848 t. sądowy	
pisma pracodawcy	859, 839-841 t. sądowy		
K. C. (1) był karany w latach 2015 i 2019, m.in. za czyn z art. 177 § 2 kk, 178 § 1 kk, 62 ust. 2 ustawy	dane o karalności	888-894 t. sądowy	

z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.			
S. K. (1) został prawomocnie skazany za udział w przestępstwach m.in. objętych niniejszym postępowaniem wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 27 stycznia 2014r. sygn. akt II K 42/12. Z kolei inne osoby, które uczestniczyły w tym przestępczym procederze, m.in. S. Z. (1), P. K. (1), R. K. zostali skazani wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 lutego 2018r. sygn. akt II K 46/15.	wyroki Sądu Okręgowego w Sieradzu z uzasadnieniem	448-555 t. III ogólny, 556-569, 577-688	
wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z uzasadnieniem	259-275 t. III ogólny		
1.1.2.	K. C. (1)	I.(Va/o) art. 258 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
K. C. (1) nie brał udziału w zorganizowanej grupie przestępczej dokonując transakcji narkotykowych z S. K. (1). Współpraca oskarżonego z S. K. (1) opierała się na partnerstwie. były to kontakty koleżeńskie, z których płynęła dla sprawców obopólna korzyść.	zeznania świadka S. K. (1)	383 t.C/II, 907-908 t. sądowy	
wyjaśnienia oskarżonego	297 t. osobowy, 830, 848 t. sądowy		

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznaia świadka S. K. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom S. K. jako stanowczym, konsekwentnym, spójnym, a ponadto w wielu aspektach potwierdzonych depozycjami osób, z którymi współdziałał w opisywanej przez siebie działalności narkotykowej. S. K. (1) złożył szczegółowe wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego. Podczas postępowania sądowego nie wycofywał się z wcześniej złożonych wyjaśnień, potwierdzał odczytywane mu wyjaśnienia, w tym	

te dotyczące transakcji zawieranych przez oskarżonego K. C..

Zeznania S. K. (1) stanowią w zasadzie jedyny dowód potwierdzający sprawstwo oskarżonego K. C., a jak wiadomo dowody z tzw. pomówienia należy oceniać ostrożnie, jednak nie można z tego wnioskować, że zeznania, a właściwie wyjaśnienia S. K. (1), budzą zasadnicze wątpliwości i można je zanegować.

Fakt, iż składając te wyjaśnienia S. K. liczył na skorzystanie z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary także w żaden sposób nie deprecjonuje jego twierdzeń. Wręcz przeciwnie S. K. (1) zdawał sobie sprawę, że, aby skorzystać z tej instytucji musi szczerze opowiedzieć wszystko co wie na temat przestępczego procederu.

Podkreślić należy, iż oskarżony nie wskazał żadnego powodu, dla którego S. K. miałby go bezpodstawnie pomawiać, nie powoływał się na żaden konflikt, który mógłby to uzasadniać, twierdził że nie ma pojęcia, dlaczego S. K. go pomawia. Brak takiego powodu, tym bardziej wskazuje na prawdziwość przedstawianej przez S. K. wersji.

Nie jest też tak, że S. K. przekazywał niczym nie

potwierdzone informacje, tylko po to, by dla siebie odnieść jak największą korzyść w postępowaniu, a ponadto by bagatelizował swoje działanie. S. K. (1) obciążał bowiem nie tylko osoby, z którymi współdziałał, ale także siebie.

Podkreślić należy, iż s. K. doskonale orientował się także w wydarzeniach dotyczących K. C. (1), jak choćby o tym, że pracował w F. (...), że miał wypadek, a także, że został zatrzymany na terenie N. (...) za przemyt narkotyków. Posiadanie tak szerokiej wiedzy potwierdza, że oskarżony i S. K. byli w stałym i bliskim kontakcie, a przeczy twierdzeniom K. C., że po ukończeniu szkoły widział on S. K. może ze dwa razy.

Przed wszystkim jednak o wiarygodności jego wyjaśnień świadczy fakt, iż niektóre z przesłuchanych w sprawie osób potwierdzały wyjaśnienia złożone przez S. K. (1), jak choćby Ł. C. (1). Osoby te co prawda składały wyjaśnienia i zeznania nie dotyczące oskarżonego K. C., ale uznać należy, że skoro twierdzenia S. K. (1) były potwierdzane przez niektóre osoby, o których opowiadał, to tym bardziej wpływa to na pozytywną ocenę jego wiarygodności także w stosunku do K. C..

Podkreślić także należy, iż S. K. rozpoznawał na zdjęciach osoby, o których wyjaśniał.

W świetle depozycji S. K. (1), który złożył bardzo szczegółowe wyjaśnienia dotyczące różnego rodzaju transakcji, zarówno z dostawcami, jak i odbiorcami narkotyków, potrafił wskazać jakie transakcje z kim i gdzie były zawierane, rozpoznawał wskazywane przez siebie osoby na okazywanych mu zdjęciach, nie ma żadnych podstaw by uznać, iż mógł wskazać niewłaściwe bądź niewinne osoby. Dotyczy to także K. C. (1).

Z względu na powyżej opisywaną wiarygodność wyjaśnień S. K. (1) co do szeroko zakrojonej narkotykowej działalności, potwierdzonej także wyrokami skazującymi w stosunku do szeregu osób, zaangażowanych w tę działalność, sąd dał wiarę, także twierdzeniom S. K. odnośnie transakcji zawieranych z K. C..

Sąd dał tym wyjaśnieniom wiarę w całej rozciągłości, a zatem co do okresu przestępczej współpracy, częstotliwości transakcji i ilości narkotyków, których te transakcje dotyczyły. Sąd uznał, iż nie ma żadnych podstaw by kwestionować wyjaśnienia S. K. akurat w stosunku do oskarżonego K. C..

Ponadto pamiętać należy, jak już wskazywano powyżej, iż S. K. wskazując określone hurtowe ilości narkotyków w transakcjach dokonywanych z K. C. obciążał przecież także siebie.

Odmienności w wyjaśnieniach S. K. (1) są niewielkie i dlatego nie mogą wpływać na pozytywną ocenę tych wyjaśnień. Wynikają jedynie z upływu czasu. Sąd z tego względu przyjął w stanie faktycznym najniższe wartości, co do podawanych ilości transakcji, ilości narkotyków i ich ceny. Tam gdzie S. K. ceny nie podawał, jak w przypadku marihuany pochodzącej od S. Z. sprzedanej K. C. w ilości 200gram Sąd przyjął najniższą cenę podawaną przez S. K. odnośnie tego narkotyku tj. 13 zł.

Jedną z odmienności dotyczy czasu zakończenia współpracy z K. C.. w jednym z przesłuchań S. K. stwierdził, że było to w październiku 2010r. i taką datę przyjął prokurator w zarzucie. Jednak S. K. wskazywał również, iż współpraca ta trwała do czasu zatrzymania K. C. w N. (...). Zdaniem sądu bardziej miarodajne jest, po tak długim czasie od zdarzeń i naturalnym procesie zapominania, opieranie się na wskazywanych

		<p>przez S. K. okolicznościach takich jak zatrzymanie, a nie konkretnych datach. S. K. (1) nie pamiętał bowiem dokładnie kiedy miało miejsce zatrzymanie K. C. w Niemczech.</p> <p>Na koniec wskazać należy, iż wyjaśnienia S. K. (1) nie są jedynym dowodem na kontakt oskarżonego K. C. z procederem narkotykowym. Jest nim także fakt zatrzymania oskarżonego na gorącym uczynku przestępstwa polegającego na przemyśle narkotyków na terenie N. (...) i skazanie go za ten czyn przez sąd niemiecki. Okoliczność ta jest uprawdopodobnieniem wersji S. K. odnośnie działalności narkotykowej K. C..</p>
zeznania świadka Ł. C. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem korelowały z zeznaniami świadka S. K.. Podkreślić także należy, iż Ł. C. obciążał tymi depozycjami własną osobę.	
zeznania świadka P. K. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w których opisywał okoliczności przemytu narkotyków z Holandii. Potwierdza to wersję przedstawianą przez S. K.. P. K. co prawda twierdził, że nic nie wie o udziale w tym procederze S. K. i S. Z., jednak w świetle depozycji samego	

	<p>S. K. uznać należy, iż P. K. takim twierdzeniem chciał chronić kolegów. Świadek ten co prawda w postępowaniu sądowym zmienił swoje depozycje, jednak nie podał żadnego racjonalnego i przekonującego powodu zmiany swojego stanowiska. Dlatego sąd ni uznał za wiarygodne twierdzeń świadka z rozpraw.</p>		
	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd jako wiarygodne potraktował te wyjaśnienia oskarżonego, które były zbieżne z depozycjami S. K., dotyczące tego, iż znali się ze szkoły oraz te, które potwierdzały dokumenty wystawione przez byłego pracodawcę oskarżonego, a dotyczące jego pracy w F. (...). Podkreślić jednak należy, iż z wyjaśnień S. K. wynikało, iż transakcje sprzedaży z K. C. były zawierane przede wszystkim przed jego wyjazdem do Finlandii, a transakcje kupna od niego narkotyków po jego powrocie (co nastąpiło w dniu 26 lipca 2010r.). Podkreślić także należy, iż oskarżony korzystał w czasie pobytu w F. (...) z urlopów, jak też zasiłków chorobowych. Pobyt ten nie uniemożliwiał mu zajmowania się procederem narkotykowym. Podkreślić należy, iż będąc na takim zasiłku właśnie oskarżony dopuścił się przemytu, za</p>	

		który został zatrzymany i skazany w N. (...).	
1.1.2	zeznania świadka S. K. (1)	<p>Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom S. K. (1) dotyczącym się kwestii udziału w zorganizowanej grupie. Jego wyjaśnienia w zasadzie przeczą istnieniu zorganizowanej grupy. Podawał, że relacje między nim a oskarżonym, jak też innymi osobami zaangażowanymi w proceder narkotykowy, były koleżeńskie, że łączyła ich jedynie obopólna korzyść. Podkreślał, że on sam trudnił się sprzedażą narkotyków, że nie interesował się co osoby, którym sprzedawał narkotyki dalej z nimi robili, czy i za ile je sprzedawali. Podkreślał, że oni wszyscy byli „na jednym pułapie”. Z całą pewnością skoro S. K. (1) liczył na skorzystanie z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i podawał wszystkie okoliczności, o których wiedział z racji uczestniczenia w tym przestępczym procederze, to nie ma żadnych powodów, by przyjąć, że akurat w kwestii dotyczącej istnienia zorganizowanej grupy miałby podawać nieprawdziwe okoliczności.</p> <p>Również inne osoby, które były zaangażowane w ten narkotykowy proceder, którego dotyczy niniejsze postępowanie,</p>	

		<p>nie wskazywały, by miały świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach, że podejmowały działania w interesie całej grupy, że istniała trwała struktura grupy, w miarę stałym gronem uczestników, koordynujących działalność wg. ustalonych reguł, że spełniały zadania służące grupie, zabezpieczali jej potrzeby, co potwierdza wyjaśnienia S. K..</p> <p>Ponadto z depozycji S. K. i innych osób odpowiadający w innych powiązanych postępowaniach karnych, nie wynikało, by dokonywali transakcji ze sobą poza S. K. (1). Żadna, poza S. K., z osób nie wskazuje również na współdziałanie z K. C. (1).</p>	
wyjaśnienia oskarżonego	Ze względu na powyższe sąd dał wiarę twierdzeniom, nieprzyznającego się do zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej ,oskarżonego K. C..		
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Nie zasługuje na wiarę oświadczenie oskarżonego, że nie przyznaje się do czynu dotyczącego udziału w obrocie narkotykami.</p> <p>Powyższe twierdzenia są bowiem całkowicie sprzeczne z konsekwentnymi i stanowczymi depozycjami S. K. (1), którym jak wskazano powyżej sąd dał w pełni wiarę.</p>	
zeznania świadków S. Z. (1), T. P., R. K., h P. K. (1)	<p>Sąd nie dał także wiary twierdzeniom także innych osób tj. S. Z. (1), T. P., R. K., czy złożonych w postępowaniach sądowych P. K. (1), które wbrew wyjaśnieniom S. K. (1) zaprzeczały uczestniczeniu w handlu narkotykami. Sąd uznał, iż także w ich przypadku S. K. nie miał żadnego powodu, by akurat te osoby bezpodstawnie pomawiać. Nie wskazali takich racjonalnych powodów także sami zainteresowani. Podkreślić należy, iż osoby te zostały prawomocnymi wyrokami uznane za winne przestępczego, narkotykowego procederu.</p>		
	Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego te dowody z dokumentów i zeznania		

	świadców, które nie do sprawy K. C. nie wnosily.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2.	K. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd dał w całej rozciągłości wiarę wyjaśnieniom S. K. (1) dotyczącym oskarżonego K. C. (1) i ustalił na ich podstawie, że oskarżony w nieustalonych datach w okresie od nie wcześniej niż początku 2008 roku do nie później niż początku stycznia 2011 roku w Z., B. oraz w innych miejscowościach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu góry powziętego zamiaru, , wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) oraz innymi osobami, w stosunku do których prowadzono odrębne postępowania, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, uczestniczył w			

obrocie wbrew przepisom ustawy, znacznymi ilościami środków odurzających w postaci konopi innych niż włókniste potocznie zwanymi marihuaną w ilości łącznej nie mniej niż 2980 gramów oraz substancjami psychotropowymi w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 550 gramów i (...) zwanymi potocznie tabletkami ekstazy w ilości co najmniej 400 sztuk. Sąd zmienił w tym zakresie datę końcową trwania przestępstwa wynikającą z zarzutu, albowiem S. K. wskazywał, że współpraca z K. C. trwała do jego zatrzymania w N. (...) Sąd kierując się zasadą, że wszystkie wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego określił także łączną ilość narkotyków na podstawie najmniejszych ilości wskazywanych przez s. K.. Nie należy jednak zapominać, iż są to przyjęte ilości minimalne, jak bowiem wynikało z wyjaśnień S. K. oskarżony mógł uczestniczyć w obrocie większej ilości narkotyków.

Sąd uznał, że można oskarżonemu K. C. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu drugiego czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie

nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Czyn oskarżonego popełniony był umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że dokonuje czynów zabronionych i chciał ich dokonać.

Oskarżony K. C. (1) wyczerpał dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym na dzień 8 grudnia 2011r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk Zastosowano tu ustawę obowiązującą w czasie popełnienia przestępstwa, albowiem art. 56 ust. 3 w pierwotnym brzmieniu, jak też art. 12 kk były łagodniejsze niż te przepisy w obecnym brzmieniu.

Wprowadzanie do obrotu oznacza różnego rodzaju aktywną formę obrotu, natomiast uczestnictwo w obrocie stanowi zaś bierną jego formę. Uczestnictwo w obrocie polega bowiem na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych przez osobę nie będącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie. Z taką właśnie sytuacja

mamy do czynienia w niniejszej sprawie. W okresie przestępczej działalności, wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) i jego współnikiem S. Z. (1) wprowadzał do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 2000 g oraz uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany nie mniejszą niż 980 gram, znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci tabletek ekstazy w ilości nie mniejszej niż 400 sztuk i amfetaminy w ilości co najmniej 550 gramów.

Ilość nabywanych, jak i sprzedawanych przez K. C. narkotyków świadczyła, że nie są one przeznaczone do własnego użytku. Oskarżony wiedział, że ma do czynienia z osobami zajmującymi się handlem narkotykami, nie tylko dlatego, że sprzedawał S. K. bardzo duże ilości marihuany, ale także dlatego, że byli jednocześnie jego dostawcami. Oczywistym jest także z uwagi na dużą ilość, że K. C. nie był także konsumentem nabywanych od S. K. narkotyków, a zatem niewątpliwie dokonując ich zakupu przekazywał je innym osobom, uczestnicząc w ten sposób w ich obrocie. Co więcej informował S. K., że

porcjował zakupywaną od niego marihuanę.

Niewątpliwie obrót dotyczył ilość znacznej zarówno marihuany, amfetaminy, jak i tabletek ekstazy. Jedna porcja narkotyku w postaci marihuany to 1 gram (a nawet mniej), w przypadku zaś tabletek ekstazy to jedna lub dwie tabletki, a zatem stosunek tej ilości narkotyku do potrzeb jednego człowieka pokazuje, jak dużą ilość osób można by tymi narkotykami odurzyć. Nie należy także zapominać, iż przyjęta w opisie ilość to ilość minimalna.

Niewątpliwie także zachowania te były podejmowane w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru Okoliczności sprawy, czyli fakt, że systematycznie w ciągu trzech lat następowały transakcje narkotykowe świadczy, że sprawca miał z góry powzięty zamiar trudnienia się tym procederem kompleksowo, korzystając z nadarzających się okazji. A zatem wypełnione zostały przesłanki z art. 12 kk.

Niewątpliwie także oskarżony uzyskał korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 43 240 zł, ze sprzedaży tych 2980 g marihuany, nie mniej niż

7400 zł, ze sprzedaży 550 gram amfetaminy oraz nie mniej niż 1600 zł za 400 sztuk tabletek ekstazy.

Uznać także należy, iż oskarżony z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym wypełnili także dyspozycję art. 65 § 1 kk. W literaturze i orzecznictwie przez pojęcie stałego źródła rozumie się zarówno sytuację, gdy działalność przestępcza jest jedynym źródłem dochodu sprawcy, jak i wówczas, gdy stanowi dodatkowe, ale regularne źródło dochodu (wyrok SN z dnia 20 grudnia 1971 r., I KR 249/71, OSNKW 1972, Nr 5, poz. 87), choć owa regularność trafnie ujmowana była jako inna niż przy dochodach uzyskiwanych ze stałej pracy (wyrok SN z dnia 20 sierpnia 1981 r., I KR 103/81, OSNKW 1981, Nr 11, poz. 68). Oprócz tego, by źródło dochodu było regularne istotnym jest sposób bezprawnego pozyskiwania korzyści majątkowych, który musi być długotrwały. Przestępstwo przypisane oskarżonemu popełnione zostało w długim czasie. Skoro oskarżony regularnie pozyskiwał środki pieniężne z obrotu narkotykami, to nie ulega wątpliwości, że mamy tu do czynienia z ciągłością czasową i powtarzalnością utrzymywania przez sprawcę tej sytuacji, a

<p>zatem niewątpliwie było to jego stałe, choć dodatkowe źródło dochodu, zaś jego zamiarem było kontynuowanie tejże działalności tak długo, jak długo będzie po temu sposobność.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>	<p>1.</p>	<p>K. C. (1)</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

Jak już wskazywano w ocenie dowodów, sąd w kwestii przynależności oskarżonego w niniejszym postępowaniu do zorganizowanej grupy przestępczej, dał wiarę wyjaśnieniom S. K. (1), które przeczą istnieniu zorganizowanej grupy. Co więcej żadna z osób, które były zaangażowane w narkotykowy proceder, którego dotyczy niniejsze postępowanie, nie wskazywała, by miały świadomość istnienia grupy przestępczej i zamiar działania w jej ramach,.

Ponadto z depozycji S. K. wynikało, iż żadna, poza S. K., z osób nie wskazuje na współdziałanie z K. C. (1).

Grupa, do której zgodnie z pierwszym zarzutem miał przynależeć oskarżony K. C., miała działać jak wynika z zarzutu postawionego S. K. (1) od 2006r. do marca 2011r. i zajmować się wprowadzaniem do obrotu znacznych ilości narkotyków. Przede wszystkim wskazać należy, iż jak dotychczas nie istnieje prawomocny wyrok przesadzający istnienie zorganizowanej grupy. Wręcz przeciwnie dotychczas osądzeni za ten proceder sprawcy, w tym sam S. K. (1), zostali prawomocnie uniewinnieni od zarzutu

udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.

Z depozycji sprawców nie wynika by takowa grupa z całym jej zorganizowaniem rzeczywiście istniała. Nawet jednak jeśli przyjęłoby się założenie, że istniała taka grupa przestępcza, to uznać należy, iż oskarżony K. C. nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej. Z całą pewnością bowiem dostępne w niniejszej sprawie dane są niewystarczające, by można było wyprowadzić przeciwny wniosek. Jediną osobą, która dostarczała informacji o transakcjach dokonywanych przez K. C. z S. K. (1) był, jak już powyżej wskazywano sam S. K. (1), na podstawie jego depozycji zaś nie da się wywnioskować, że były powiązania K. C. z innymi osobami współpracującymi z S. K. (1). Nie da się zatem wskazać czy i ewentualnie jakie miejsce zajmować miał w strukturze tej grupy, jeśli taka grupa istniała, a przede wszystkim, czy w ogóle uświadamiał sobie istnienie zorganizowanej grupy przestępczej. Świadomość istnienia takiej grupy jest zaś niezbędną przesłanką do przypisania oskarżonemu sprawstwa. K. C. (1) był nie tylko odbiorcą narkotyków

w postaci marihuany, tabletek ekstazy i amfetaminy, ale również dostawcą marihuany z niewiadomych źródeł, co wskazuje na fakt, iż interesy narkotykowe oskarżonego z S. K. (1) miały charakter partnerski i stanowiły typowy przykład współsprawstwa. Nie ma to jednak nic wspólnego z przynależnością do zorganizowanej grupy przestępczej. Oskarżony bowiem nie był, nie ma na to bowiem żadnych dowodów, w żaden sposób podporządkowany, czy zależny od S. K. (1), czy innego sprawcy zaangażowanego w proceder mu w niniejszym postępowaniu zarzucany, nikt nie wydawał mu poleceń, nie ma, co już podkreślano dowodów, na istnienie powiązań z innymi osobami, które miały brać udział w grupie. Ma to kardynalne znaczenie w sytuacji, gdy oskarżony K. C. współdziałał z S. K. od 2008r., zaś grupa miała istnieć już dużo wcześniej. Oskarżony K. C. musiałby przystąpić do już istniejącej grupy, a grupa ta nie mogła się składać jedynie z S. K. (1), czy nawet z S. K. i jego współlnika S. Z.. A jeszcze raz należy podkreślić, że nie ma żadnych dowodów świadczących o tym, że K. C. miał świadomość istnienia jakichkolwiek innych osób tworzących

<p>grupę, a tym samym istnienia samej grupy.</p> <p>Mając na uwadze powyższe Sąd uniewinnił K. C. (1) od popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i w tym zakresie koszty sądowe w oparciu o art. 630 kpk przejął na rachunek Skarbu Państwa.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>K. C. (1)</p>	<p>2.</p>	<p>II.</p>	<p>Przesadzając o winie oskarżonego Sąd uznał, iż karą adekwatną do stopnia jego zawinienia będzie kara 2 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł.</p> <p>Na niekorzyść oskarżonego przemawiał wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się m.in. w nagminności przestępstw związanych z narkotykami na terenie całego kraju, handel narkotykami stał się obecnie plagą, która dotarła nawet do szkół i jest obecnie ogromnym społecznym problemem, rośnie liczba osób uzależnionych, w szczególności osób</p>

			<p>młodych, przemawiał także długi, bo trzyletni okres trwania przestępstwa, duże ilości narkotyków.</p> <p>Z kolei na korzyść sprawcy sąd poczytał fakt, że oskarżony obracał przede wszystkim narkotykami uznawanymi za tzw. „lekkie” jakimi jest marihuana.</p> <p>Na korzyść oskarżonego Sąd zaliczył także jego niekaralność przed popełnieniem tego przestępstwa (był karany już po jego popełnieniu).</p> <p>Wysokość stawek dziennych grzywny prawie w najniższej kwocie Sąd dostosował do sytuacji finansowej oskarżonego, faktu, iż odbywa obecnie kare pozbawienia wolności.</p>
K. C. (1)	3.	II.	<p>Na podstawie art. 45 § 1 kk sąd orzekł w stosunku do oskarżonego przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa. Jest to orzeczenie obligatoryjne. Podlegająca przypadkowi równowartość korzyści jaką sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa w rozumieniu przepisu art. 45 § 1 kk, to nie osiągnięty przez niego zarobek, czyli zysk (inaczej mówiąc przychód pomniejszony o koszty jego uzyskania), a ekwiwalent wyrażony pieniężnie odpowiadający kwocie uzyskanej ze</p>

zbycia określonego środka odurzającego lub substancji psychotropowej. (por. wyrok Sadu Apelacyjnego w Katowicach z 24 stycznia 2007 roku w sprawie II Aka 420/06 opublikowany w OSA w K. 2007/1/3. U podstaw takiego stanowiska stoi przekonanie, że wyliczenie czystego zysku, czyli przez potrącanie kosztów uzyskania przychodu byłoby niemoralne w sytuacji kiedy obrót narkotykami jest zabroniony przez przepisy obowiązującego prawa. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że K. C. ze sprzedaży nie mniej niż 2000 g. marihuany (którą sprzedawał w cenie po 14 i 15 zł) uzyskał, korzyść co najmniej w kwocie 29 000 zł. Natomiast uczestniczenie w obrocie 980 gramami marihuany zakupionej od S. K. (330 g. po 18 zł, 480 g. po 13 zł i 200 g. po 13 zł) dało korzyść w kwocie co najmniej 14 240 zł, oczywistym jest bowiem, iż nie była ona przekazywana odbiorcom za cenę niższą niż kwota zakupu. Z kolei uczestniczenie w obrocie łączną ilością zakupionych od S. K. tabletek ekstazy nie mniejszą niż 400 sztuk (po 4 zł za sztukę) dało korzyść w kwocie co najmniej 1600 zł. Ponadto uczestniczenie w obrocie łączną ilością zakupionej od S. K. amfetaminy (450 gram za 14 zł i

			100 g za 11 zł) dało korzyść w kwocie co najmniej 7400zł. Łączna zatem wartość korzyści podlegającej przepadkowi to 52 240 zł.
5.	Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7.	KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 2214 zł tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonego z urzędu uwzględniając charakter sprawy i ilość terminów.		

5.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sad zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych z uwagi na znaczne obciążenia finansowe wynikające z niniejszego wyroku i fakt odbywania obecnie kary pozbawienia wolności.	
7. <i>Podpis</i>		